

במערכות חיל-רגלים

בשנים האחרונות כבר הוארו מעל דפי „מערכות“ סוגיותיהם המיוחדות של כמה וכמה מן החילות המהווים את יסודותיו של כל צבא — חיל חיל ו„מעגליו“, מעגל מאמרים וסקירות המציגים אותם, על תכונותיו העיקריות, תפקידיו, ודרכי פעולתו; מציגים אותו — בראש-וראשונה בפני שאר חלקי הצבא, אשר צורך להם להכירו, להעריכו ולהבינו; אך, במידת מה, ודאי גם בפני אנשי-הוא, וביוחד הטיירוניס והחדשים שבהם. כך עברו בזה-אחרי-זה באספקלריה זו חיל-התותחנים, חיל-ההנדסה, גייסות-האספקה, ועוד. ללא ספק היה בכך כדי לסייע משהו לאותן תכונות של הבנה הדדית, והשלמה הדדית, בין החילות שהן יסוד מוסד לצבא בריא. עתה — עומד להיעשות הנסיון שהוא אולי הנועז והקשה שבכל אלה: העלאת דמותו של חיל-היסוד „בהאידיעה“ — חיל-הרגלים. היקפו של נושא זה, אשר אין לך פינה בחייו של צבא שאיננה נוגעת לו, איננה מושפעת ממנו ואיננה מציגה תביעות לגביו, מונע-מראש את האפשרות לכלול במסגרתה של חוברת-ירחון רגילה אחת (ובודאי — גם לא של שתיים), יהיה כאן הכרח במתן מספר „מעגלים“, נקוה — בזה אחר זה.

הנחה מקובלת היא כי אין לך חיל אחר אשר בו יבלוט במידה כזו ערכו המכריע של האדם הלוחם, מידה אשר לא תתכן כלל בחילות שבהם מערכת כל-החימוש והציוד, הרכב ובעלי החיים, מילאו, או ממלאים, תפקיד מרכזי. יתכן כי לא רק העובדה שכוחות רגליים הם שהיוו בעבר את רובם המכריע של הצבאות מבחינה מספרית, אלא גם העובדה האחרת שהוזכרה כאן, שבחיל-הרגלים, בדרך-הטבע היה ההכרח לשים את הדגש-החוק בהכשרת האישי-הלוחם — היא אשר גרמה כי הכשרתו-הבסיסית של חייל באשר-הוא מוסיפה גם כיום, ברוב הצבאות, להיות בראש-וראשונה הכשרת החיל-הרגלי. ודאי יונק נוהג זה גם מן העובדה השלילית: כי הכשרת-רגלי היא שעשויה להדרש בשעת-פקודה מכל איש ואיש שבצבא, על דרגיו הלוחמים והעורפיים.

טבעי, איפוא, שהמעגל הראשון המוקדש לחיל-הרגלים מעלה את הנושא של הכשרת האדם הלוחם — זה המכונה חוגר, וזה המכונה „מפקד נמוך“ — בסקי-רותיהם של אל"מ יהודה ואלנז וסא"ל מאיר פילבסקי.